

Rövid összefoglalás

1. Az Iszlámban tilos fatwát (vallási döntvényt) kiadni az összes szükséges vallási tanulmányi tudás megléte nélkül. Még ezután is a fatwáknak meg kell felelnie a követelményeknek, amelyek az Iszlám vallásjog alapjául szolgáló elsődleges írásos szövegekben (Korán, Szunna) leírtakkal megegyeznek. Tilos továbbá idézni a Korán egy versének egy részét vagy töredékét és ez alapján szabályt (törvényt) hozni anélkül, hogy megvizsgálnának minden az adott dologra vonatkozó tanítást a Koránban és a Hadiszokban. Más szóval, a fatwák kiadásához nagyon szigorú szubjektív és objektív előfeltételek vannak, és senki sem 'válogathat ki' Korán verseket vallásjogi vitákhoz anélkül hogy a teljes Koránt és Hadíszot figyelembe venné.
2. Teljes mértékben tilos a fatwa kiadása az Iszlámban, az arab nyelv tökéletes elsajátításának megléte nélkül.
3. Tilos leegyszerűsíteni a Shariah kérdéseit és figyelmen kívül hagyni a többi Iszlám vallástudományi ágat.
4. Az iszlámban megengedett a vallástudósoknak (akik bizonyítottan vallásjogi tanulmányokkal rendelkeznek), hogy eltérő véleményük legyen különböző kérdésekben, kivéve azokat amelyek a vallás alaptételei és minden muszlimnak muszáj tudnia.
5. Az Iszlámban tilos figyelmen kívül hagyni a mai idők realitását amikor egy vallásjogi szabályozást hoznak meg.
6. Az Iszlámban tilos ártatlan emberek meggyilkolása.
7. Az Iszlámban tilos megölni követeket, nagyköveteket és diplomataikat, és ezért tilos meggyilkolni az újságírókat és a segélyszervezetek alkalmazottait is.
8. A Dzsihad jelentése védekező háború az Iszlámban; nem megengedett a helyes ügy megléte, a megfelelő cél és a megfelelő magatartási szabályok betartása nélkül.
9. Az Iszlámban tilos muszlim embereket nem-muszlimnak deklarálni, kivéve ha az a személy nyíltan kinyilvánítja a hitetlenségét.
10. Az Iszlámban tilos a keresztényeknek vagy a 'Könyv Népeinek' ártani vagy őket bántalmazni.
11. A Jezidi népet a Könyv Népeinek kell tekinteni.
12. A rabszolgaság újbóli bevezetése szigorúan tilos az Iszlámban. Globális egyetértés mellett eltörölték a múltban.
13. Tilos az embereket erőszakkal az Iszlámra téríteni.
14. Az Iszlámban tilos megtagadni és/vagy visszatartani a nők jogait.
15. Az Iszlámban tilos megtagadni és/vagy visszatartani a gyerekek jogait.
16. Tilos a vallásjogon alapuló büntetések (Hudud) meghozása, a megfelelő jogi eljárás betartása nélkül, amely biztosítja az igazságosság és könyörület meglétét.
17. Az Iszlámban tilos az emberek megkínzása.
18. Az Iszlámban tilos a holttestek megcsonkítása.
19. Az Iszlámban tilos a gonosz cselekedeteket Istennek tulajdonítani.
20. Az Iszlámban tilos a Próféta és Társaik sírjainak és szentélyeinek az elpusztítása.
21. Tilos bármilyen típusú fegyveres lázadás, kivéve abban az esetben ha az uralkodó (elnök) nyíltan hitetlenséget mutat és nem engedi az embereket imádkozni.
22. Az Iszlámban tilos a Kalifátus kikiáltása az összes Muszlim egyetértése nélkül.
23. A nemzethez való hűség megengedett az Iszlámban.
24. A Próféta (szalla Allahu alejhi wasszalam) halála óta, az Iszlám senkit sem kötelez a bárhová való emigrálásra.

*A Könyörületes és Irgalmas, Dicsőséges Isten, a Világok Urának nevében.
Béka és áldás szálljon a Próféták és Küldöttek Pecsétjére.*

Nyíltlevél

Dr. Ibrahim Awwad Al-Badri, alias 'Abu Bakr Al-Baghdadinak, és az önjelölt Iszlám Állam harcosainak és követőinek.

Béke és Allah kegyelme legyen rajtatok

Az 1435 Ramadan 6-i (2014 Július 4) prédikáció alatt mondtad, Abu Bakr As-Siddiq (ra) szavait kifejtve: 'Ha úgy találok, hogy az amit mondok igaz, akkor segíts nekem, és ha úgy találok amit mondok az hamis, akkor adj nekem tanácsot és terelj a helyes útra.' A következő a vallástudósok véleménye a médián keresztül. A Próféta (saws) azt mondta: 'A vallás (helyesbítő, kijavító) tanács.' Minden, amit az alábbiakban kimondtunk teljes mértékben az Iszlám Állam követőinek nyilatkozataira és cselekedeteire támaszkodik - ahogy azt ők maguk kinyilatkoztatták szociális médiaforrásokon - vagy Muszlim szemtanúk által - és egyéb médiaforrásokon keresztül. Minden erőfeszítést megtettünk a koholmányok és félreértések elkerülésére. Továbbá minden itt elmondott dolog tartalmaz egy egyszerű stílusban leírt írásos összefoglalást amely tükrözi a szunnita vallástudósok többségének véleményét az Iszlám történelem során.

Az egyik beszédében Abu Mohamed al-Adnani mondta: 'Allah áldja Mohamed Prófétát aki karddal lett küldve mint kegyelem minden világnak.' (*Ibn Taymiyyah leírta a Majmu' Al-Fatawa (28.kötet,270.o)*) 'A Próféta mondta: Karddal lettem elküldve mint az Utolsó Óra egy jele, hogy senkit ne imádjanak csak Allahot egyedül mindenféle társ nélkül.' *'Az erősségeim a lándzsám árnyéka alá lettek helyezve. 'Alázatosság és megaláztatás jön azokra akik ellenszegülnek a tanításaimnak. Az aki imitálja az embereket egy azok közül. Ahmad lejegyezte ezt a hadiszta a Musnadban (2.kötet,50.o) ibn Umar elbeszélése alapján és Bukhari idézi azt. Azonban a hadisznak gyenge narrátor láncolata van.)* Ez a kijelentés súlyos félreértéseket és téves paradigmát tartalmaz. Mégis gyakran ismételve van az Iszlám Állam követőitől. Pedig Isten elküldte Mohamed Prófétát (saws) kegyelemként minden világnak. **„És nem másért küldtünk el téged, mint kegyelemként a világoknak.“** (Al-Anbiya', 21:107). Ez minden időben igaz. A Próféta (saws) kegyelemként lett küldve az emberekhez, állatokhoz, növényekhez, a mennyekhez és egyéb lényekhez - és minden muszlim egyetért ezzel. Ez egy általános és feltétel nélküli kijelentés amely a Koránból lett kiemelve. Azonban a kifejezés 'küldve lett egy karddal' egy hadisz része amely kifejezetten egy helyre és időre vonatkozik, amely már elmúlt. Ezért tilos összeadni a Koránt és a Hadiszta ilyen módon amint tilos összemenni a specifikusat az általánossal és a feltételest a feltétel nélkülivel. Továbbá, Allah előírta a kegyelmet Magának: **“... Uratok előírta Maga számára a kegyelmet...”** (Al-An'am, 6:54), Allah kimondja, hogy az Ő Irgalma körülvesz mindent: **“az Én kegyelemem mindent átfog.”** (Al-A'raf, 7:156). Egy hiteles hadiszban a Próféta azt mondta: 'Amikor Allah megteremtette a teremtményeket Ő leírta a Trónja felett Magával: 'Bizony az irgalmam hatalmasabb mint a haragom.' (*Lejegyezte Bukhari a Kitab al-Tawhid-ban, 7422, és Muszlim a Kitab al-Tawbah-ban,2751.*) Ennek megfelelően tilos egyenlővé tenni a 'kardot' - vagyis a haragot és szigort - a 'kegyelemmel'. Továbbá tilos az az ötlet miszerint a 'a kegyelem minden világnak' alárendeltje a 'karddal lett küldve' mondatnak mert ez azt jelentené, hogy a kegyelem a kardtól függ, ami egyszerűen nem igaz. Különbösen is hogyan tudna a 'kard' hatással lenni olyan birodalmakra ahol nincsen hatása a kardnak, mint például a mennyek, egyéb lények, és növények. Mohamed Próféta

(saws) kegyelme minden világnak nem lehet feltétele annak, hogy Ő felvette a kardot (egy időben, egy bizonyos okból és egy bizonyos helyzetben). Ez a pont nem pusztán akadémikus. Inkább felfedi sok minden követendő lényegét, mivel tévesen egyenlőséget von a kard és az Isteni kegyelem között.

1. Jogelmélet (usul al-fiqh) és Korán magyarázat: Ami a Korán magyarázatot, a hadisz megértést, a jogelmélet kérdéseit általánosságban érinti, a metodológia ami Isten által megállapított a Koránban és a Próféta (saws) által a hadiszban a következő: figyelembe venni mindent ami egy bizonyos kérdéssel kapcsolatban ki lett nyilatkoztatva annak teljességében anélkül, hogy csak egy részt venne figyelembe és azután ítélni a kérdésről - ha valaki megfelelően képzett - minden elérhető vallási forrás (Korán, Szunna) alapján. Allah mondja: „**Hát hisztek a Könyv egy részében, és nem hisztek a másokban?...**“ (Al-Baqarah, 2:85); „**Megváltoztatják a szavakat értelmükben, és elfelejtik egy részét annak, amire emlékeztették őket.**“ (Al-Ma'idah, 5:13); „**és részekre osztják a Koránt.**“ (Al-Hijr, 15:91). Miután az összes vonatkozó vallási írás össze lett gyűjtve, az 'általános' megkülönböztethető a 'különlegestől' és a 'feltételhez kötött' a 'feltétel nélkülitől'. Továbbá az egyértelmű verseket meg kell különböztetni az allegorikus jelentésűektől. Még tovább meg kell érteni minden rész és vers kinyilatkoztatásának okait és körülményeit (asbab al-nuzul) és azokat a feltételeket amiket a korai Imámok (vallástudósok) meghatároztak. Ezért nem megengedett idézni egy verset vagy versrészletet, anélkül hogy az egyén teljes mértékben mérlegelné vagy megértené amit a Korán és a Hadisz vonatkoztat a kérdésre. Ennek oka az, hogy minden ami a Koránban van Igaz és minden ami a hiteles hadiszban található Isten által ihletett, ezért nem megengedett figyelmen kívül hagyni annak valamely részét. Elengedhetetlen összeegyeztetni minden szöveget amennyire csak lehetséges; vagy pedig szükséges egy alapos indok, hogy miért áll egyik szöveg a másik felett. Ez az amit Imam Shafi'i elmagyaráz a Riszala című művében az összes Uszul vallástudós egyetértésével. Imam al-Haramayn, Al-Juwayni, írja az Al- Burhan fi Usul Al-Fiqh-ben:

Ami egy mufti tulajdonságait illeti és a tudományágakat amelyeket mesterfokon el kell sajátítania: ...nagyon fontos, hogy a mufti kitűnő tudósa legyen a nyelvnek, mert a Shariah arab nyelven van ...muszáj, hogy a mondattan és mondatelemzés mestere legyen ...muszáj, hogy kitűnően ismerje a Koránt mert a Korán minden szabály alapja... a szöveges törvényvisszavonás ismerete nélkülözhetetlen... és a jogtudomány alapjainak (uszul) ismerete az egész tudományág sarokköve. Továbbá ismernie kell a különböző fokozatú bizonyítékokat és érveket is... valamint azok történetét is. Ismernie kell a hadisztudományt is így ő megtudja különböztetni a hiteles hadízt a gyenge hadíztól az elfogadhatót a koholt hadíztól... Ismernie kell a jogtudományt... Sőt a jogi intuíció (fiqh al-nafs) megléte is szükséges: ez fontos erőforrása annak aki jogi döntéseket hoz... a vallástudósok összefoglalták mindezt azzal a mondással, hogy a mufti 'az aki függetlenül ismeri az összes szöveget és jogalapokat a jogi határozatokhoz.' A 'Szövegek' utalnak a nyelv, a Korán magyarázat, és Hadíztudomány mesterfokú elsajátítására, míg a 'jogalapok' utalnak a jogelmélet, különböző típusú analógiai okfejtés és a jogi intuíció (fiqh al-nafs) elsajátítására.

Al-Ghazali hasonló dolgokat említett az al-Mustasfa (1.kötet 342.o) című műben és eképpen tette Al-Suyuti is az Al- Itqan fi Ulum Al-Qur'an-ban (4.kötet,213.o).

2. Nyelv: Amint azt fentebb említettük, a Jogelmélet egyik legfontosabb pillére az arab nyelv mesterfokú elsajátítása. Ez jelenti az arab nyelvtan, mondattan, morfológia, retorika, költészet, etimológia és Korán-magyarázat mesterfokú elsajátítását. Ezeknek a tudományágaknak az

elsajátítása nélkül a hiba előfordulása valószínű sőt elkerülhetetlen. A nyilatkozatot amit te 'Kalifátusnak' nevezte az 'Ez Allah ígérete' cím alatt volt. A személy aki megfogalmazta ezt a nyilatkozatot erre a versre akart utalni: **“Azoknak, akik hisznek és jöttéket cselekszenek közületek, Allah megígérte, hogy örökösökké teszi őket a földön, ahogy azokat is tette, akik előttük voltak, és hogy bizonyosan megalapozza nekik a vallásukat, amivel elégedett tőlük, és hogy cserébe biztonságot ad nekik a félelem után. Engem imádnak, és nem társítanak Mellém semmit. De aki ezután hitetlen lesz, hát ők azok, akik a bűnben megátalkodottak.”** (Al-Nur, 24: 55). De nem megengedett egy specifikus Korán vers idézése és alkalmazni azt egy eseményre ami 1400 évvel annak kinyilatkoztatása után történt. Hogy mondhatja Abu Muhammad Al-Adnani 'Allah ígérete' ez az úgymond Kalifátus. Még ha feltételezzük is hogy az állítása helyes, azt kellett volna mondania: 'Ez Allah ígérete' Sőt van egy másik nyelvészeti hiba is, amikor ő kisajátította az istikhfal (öröklés, utódlás) szót amikor a nevezett Kalifátusra utalt. Bizonyíték a következő vers arra, hogy ez nem a helyes használata a szónak: **„Talán Uratok elpusztítja az ellenségeiteket, és örökösökké (*yastakhlifakum*) tesz benneteket a földön, azért, hogy meglássa, hogyan cselekszettek!”** (Al-A'raf, 7:129). Öröklés, utódlás (istikhfal) azt jelenti, hogy ők letelepedtek egy más emberek által lakott területen. Ez nem jelenti azt, hogy ők egy adott politikai rendszer uralkodói. Ibn Taymiyyah szerint nincsen tautológia a Koránban (*Ibn Taymiyyah mondja a Majmu al-Fatawaban (13.kötet,341.o) Tautológia (szószaporítás) az arab nyelvben ritka és a Koránban még ritkább vagy nem-létező.*) Különbség van a 'khilafah' és 'istikhlaf' szavak között. Al-Tabari mondja a Korán-magyarázatában (Tafsir): Utódokká tesz titeket (*yastakhlifakum*): Jelenti, hogy Ő titeket tesz meg utódaikká a földjükön a pusztulásuk után, ne féljetek tőlük vagy más emberektől. (*Tafsir Al-Tabari 9.kötet, 28.o*). Ez bizonyítja, hogy az 'istikhlaf' jelentése nem uralkodás hanem inkább a területükön való lakás.

3. Leegyszerűsítés: Nem megengedett folyamatosan beszélni az 'ügyek leegyszerűsítéséről' vagy pedig kiválasztani kivonatokat (részleteket) a Koránból, anélkül hogy megértenénk a teljes szöveggörnyezetet. Azt sem megengedhető mondani, hogy 'Az Iszlám egyszerű és a Próféta (saws) és az ő Bölcs Társai (ra) is egyszerűek voltak, miért komplikálják az Iszlámot?' Pontosan ez az amit Abu Al-Baraa' Al-Hindi tett az online videójában 2014 Júliusában. Ebben azt mondja: Nyisd ki a Koránt és olvasd el minden verset a dzsihádról és minden tisztán érthető lesz... minden vallástudós mondja nekem: 'Ez egy jogi kötelezettség (fard) vagy ez nem egy jogi kötelezettség, és ez nem a dzsihád ideje.' ...felejts el mindenkit és olvasd a Koránt és tudni fogod mi a dzsihád.' Az embereknek meg kell érteniük, hogy a Próféta (saws) és Társai (ra) a lehető legkevesebb anyagi eszköz nélkül cselekedtek, bonyolult technológia nélkül, de ők hatalmasabbak voltak mindannyiunknál megértésben, joggyakorlatban és intellektusban, és mégis csak egy kisszámú Társ volt képzett fatwa kiadására. Allah mondja a Koránban: **“Mondd: „Vajon egyenlők-e azok, akik tudnak, azokkal, akik nem tudnak?”** (Al-Zumar, 39:9), Allah azt is mondja: **„Kérdezzétek meg az Emlékeztető birtokosait, ha nem tudjátok!”** (Al-Anbiya', 21:7); **„De ha a Küldött elé vitték volna a hírt, és azok elé, akiknek joguk van a parancsolásra köztük, bizony azok, akik helyes következtetést tudnak levonni belőle, tudtak volna róla.”** (Al-Nisa', 4:83). Ezért a jogtudomány nem egyszerű dolog és nem mindenki beszélhet szakértőként róla vagy állíthat ki fatvákat. Allah mondja a Koránban: **„Csak azok emlékeznek meg, akik értenek”** (Al-Ra'd, 13:19). És Mohamed Próféta (saws) mondta: Az aki tudás nélkül beszél a Koránról várhatja a helyét a Tűzben. (*Lejegyezte Al-Tirmidhi a Tafsir Al-Qur'an-ban,2950.*) Itt az ideje abbahagyni naivan azt mondani, hogy 'ezek emberek és mi is emberek vagyunk' azok akik ezt mondják, nincsen olyan megértésük és érzékelésük mint a Nemes Társaknak (ra) és a Nemes Generációk (Salaf as Saleh) Imámjainak,

akikre ők utalnak.

4. Véleménykülönbség: A véleménykülönbséget illetően kétféle van: elítélendő és dicséretes. Az elítélendő véleménykülönbséget illetően Allah azt mondja a Koránban: **„És azok, akiknek a Könyv adatott, nem szakadtak csoportokra addig, amíg a nyilvánvaló bizonyíték el nem jött hozzájuk.”** (Al-Bayyinah, 98: 4). A dicséretes véleménykülönbséget illetően Allah mondja: **“És Allah az igaz útra vezette azokat, akik hisznek, azzal kapcsolatban, amiben különböztek.”** (Al-Baqarah, 2: 213). Ez az Imam Al-Shafi'i Al-Risalah-ban, a másik három Imám és ezer év során a vallástudósok által képviselt álláspont. Amikor neves tudósok között véleménykülönbség van akkor az irgalmasabb - a legjobb - véleményt kell választani. A szigorúságot kerülni kell, amint azt a gondolatot is, hogy a szigorúság a vallásosság mérőfoka. Allah mondja: **“És kövessétek a legjobbat abból, ami leküldetett nektek Uratoktól”** (Al-Zumar, 39: 55); és **„Ragaszkodj a megbocsátáshoz, és parancsold meg azt, ami helyes, és fordulj el a tudatlanoktól.”** (Al-A'raf, 7: 199). Allah azt is mondja: **„Akik hallgatnak a Szóra, Allah szavára, parancsára, és követik a legjobbat abból, ők azok, akiket Allah vezetett, és ők azok, akik értenek.”** (Al-Zumar, 39: 18). Egy hiteles hadiszban lejegyezték, hogy Aisha mondta: Amikor egynél több lehetőség adódott, a Próféta (saws) mindig a könnyebbet választotta. (*Lejegyezte Bukhari a Kitab al-Hudud-ban 6786., és Muszlim a Kitab al-Fada'il-ban, 2327.*)

A szigorúbb véleményt nem tekinti Isten jámborabbnak, vallásosabbnak vagy őszintébbnek. Bizony a szigorúságban túlzás és szélsőségeség található, Allah mondja a Koránban: **„Allah könnyebbséget akar nektek, és nem pedig nehézséget”** (Al-Baqarah, 2: 185). Továbbá a Próféta (saws) mondta: 'Ne legyetek szigorúak egymással mert Allah szigorú lesz tiveletek. Egy nép szigorú volt övelük és aztán Allah szigorú volt feléjük.' (*Lejegyezte Abu Dawood a Kitab Al-Adab-ban, 4904.*). Tévhit és hiúság van a szigorúságban, mert a szigorú emberek természetesen azt mondják maguknak: 'Szigorú vagyok, és bárki aki kevésbé szigorú mint én az elégtelen és ezért 'Én felettük állok'. Ebben rejlik egy Istennek tulajdonított rossz szándék, mintha Isten az emberek nyomorúságossá tételére nyilatkozta volna ki a Koránt. Allah mondja: **„Nem azért küldtük le neked a Koránt, hogy nehézséget okozzon”** (Ta Ha, 20:2). Érdemes megjegyezni, hogy az emberek többsége aki muszlim lett a történelem során, egy 'barátságos invitálás' (dawah hasanah) hatására tette. Allah mondja: **„Hívj Urad útjára bölcsességgel és szép beszéddel, és vitázz velük a legjobb módon. Bizony, Urad tudja a legjobban, hogy ki tévelyedett el az Ő útjáról, és Ő tudja legjobban, hogy kik a vezetettek.”** (Al-Nahl, 16: 125). A Próféta (saws) mondta: 'Légy szelíd és óvakodjatok az erőszaktól és az ostoba beszédétől'. (*Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab al-Adab-ban, 6030.*) És mialatt az Iszlám politikailag terjedt Közép-Ázsiától (Khurasan) Észak-Afrikáig, az Iszlám hódítás hatására, ezen területek lakosságának többsége keresztény maradt századokig amíg a lakosság egy része fokozatosan kezdte elfogadni az Iszlámot barátságos invitálás hatására, és nem kényszer által. Hatalmas országok és teljes provinciák hódítás nélkül váltak muszlim területté, a dawah által mint: Indonézia, Malajzia, Nyugat és Kelet Afrika és más területek. Ezért a szigorúság nem a jámborság mértéke és nem lehet lehetőség az Iszlám terjesztésére.

5. Gyakorlati jogtudomány (fiqh al-waq'i): A gyakorlati jogtudomány fogalma jelenti a Shariah szabályok alkalmazásának folyamatát és vele való foglalkozást a valóság és körülmények szerint, amelyekben az emberek élnek. Ez úgy érhető el, hogy betekintéssel rendelkeznek a körülményekbe, amelyekben az emberek élnek és azonosítják a problémáikat, nehézségeiket, lehetőségeiket és azt aminek ki vannak téve. Gyakorlati jogtudomány (fiqh al-waq'i) figyelembe veszi a szövegeket amelyek alkalmazandók az emberek körülményeire egy adott időben és a kötelezettségek

elhalaszthatók addig, amíg nem képesek teljesíteni vagy késleltethetőek a lehetőségekhez mérten. Imam Ghazali mondta: 'Ami a gyakorlatokat illeti, hogy előírja a szükségleteket, nem erőltetett hasonlat, hogy a független okfejtés (idzstihad) hozzájuk (a gyakorlathoz) vezethet, még akkor is ha nincsen specifikus eredet nekik. (*Al-Ghazali, Al-Mustasfa fi Usul Al-Fiqh, (1.kötet, 420.o)*). Ibn Al-Qayyim Jawziyyah azt mondta: 'Csakugyan (egy jogásznak)meg kell értenie az emberek hajlandóságát a cselszövésre, csalásra, megtévesztésre, a szokásaik és hagyományaik mellett. Vallási előírások (fatwa) változnak az idő teltével, hellyel, szokásokkal, körülményekkel és mindez Allah vallásából, ahogy azt már értelmezték. (*Ibn Qayyim Al-Jawziyyah, I'lam Al-Muqi'een 'an Rabbil- 'Alamin, 4.kötet,157.o)*

6. Ártatlanok megölése: Allah mondja a Koránban: „**És ne öljétek meg senkit, amit Allah tiltottnak nyilvánított, hacsak nem jogosan.**“ (Al-Isra', 17: 33); és mondja: „**Mondd: „Gyertek, és elmondom nektek, hogy mit tiltott meg nektek Uratok. Azt parancsolta, hogy ne társítsatok mellé semmit, és legyetek jók a szülőkhöz. És ne öljétek meg a gyermekeiteket a szegénység miatt, – Mi gondoskodunk rólatok és róluk. És ne közelítsetek az erkölcstelenségekhez, akár nyilvánvaló, akár rejtett. És ne öljétek meg a lelket (az embert), akit Allah megtiltott, kivéve jogosan. Ezeket parancsolta Ő (Allah) nektek, hogy megérthessetek.**“ (Al-An'am, 6: 151). Egy lélek megölése - bármely léleké - haram (tiltott az Iszlám Törvényei szerint) és továbbá az egyike a legförtelmesebb bűnöknek (mubiqat). Allah mondja a Koránban: „**Emiatt előírtuk azt Izrael népnek, hogy aki megöl egy lelket (egy embert), másért, mint életért (vagyis, ha az illető is megölt valakit), vagy mert romlást terjesztett a földön, az olyan, mintha megölte volna az egész emberiséget. És aki megmenti (egy ember életét), az olyan, mintha megmentette volna az egész emberiséget. És bizony, a Küldötteink eljöttek hozzájuk nyilvánvaló jelekkel, de még azután is sokan közülük túllépték a határokat a földön.**“ (Al-Ma'idah, 5: 32) Ti sok ártatlant megöltetek, akik nem voltak sem harcosok sem fegyveresek, csak nem értettek egyet a nézeteitekkel. (*A Próféta (saws) nem ölte meg a képmutatókat, akik nem értettek egyet vele, és nem engedte meg azt sem, hogy megöljék őket. Hanem a Próféta (saws) azt mondta: 'Így az emberek nem mondják, hogy Muhammad megölte a társait.' Lejegyezte Bukhari a Kitab Tafsir al-Qur'an-ban. 4907. és Muszlim a Kitab al-Birr wal-Silah-ban, 2584.)*

7. Követek megölése: Köztudott, hogy minden vallás tiltja a követek megölését. Ami követeket jelent ebben az esetben, az emberek akiket egy csoport küld egy másik csoport emberhez egy nemes feladat teljesítésére mint például békítési céllal vagy egy üzenet továbbítása miatt. A követeknek speciális sérthetlensége van. Ibn Maszud mondta: A Szunna szerint küldötteket soha nem ölnek meg. (*Lejegyezte Imam Ahmad a Musnad-ban, 6.kötet,306.o*). Újságírók - ha ők őszinték és természetesen nem kémek - az igazság követei, mert a munkájuk az igazság feltárása az embereknek. Ti könyörtelenül meggyilkoltátok James Foley és Steven Sotloff újságírókat annak ellenére, hogy Sotloff anyja kegyelemért könyörgött nektek. A segélymunkások a könyörület és jószág küldöttei, ti mégis megöltétek a segélymunkás David Haines-t. Amit ti tettetek az vitathatatlanul tilos (haram).

8. Dzsihád: Minden muszlim látja a nagy erényt a dzsihádban. Allah mondja: „**Ti hívók! Mi van veletek, hogy amikor azt mondják nektek, hogy menjetek előre Allah útján, ti szorosan tapadtok a földhöz?**“ (Al-Tawbah, 9: 38); és „**És harcoljatok Allah útján azokkal, akik veletek harcolnak, de ne lépjétek túl a határokat! Bizony, Allah nem szereti azokat, akik túllépik a határokat.**“ (Al-Baqarah, 2: 190); és sok más vers. Imam Shafi'i, a másik három Imam és továbbá

az összes vallástudós úgy látja, hogy a dzsihad közösségi kötelesség (fard kifayah) és nem egy egyéni kötelezettség (fard ayn), mert Allah mondta: **„És Allah mindenkinek megígérte a legjobbat. És Allah előnyben részesítette azokat, akik erőfeszítéseket tesznek, azok felett, akik otthon ülnek, egy hatalmas jutalommal“** (Al-Nisa', 4: 95). A dzsihad szó egy Iszlám vallási kifejezés és nem alkalmazható más muszlimok elleni fegyveres konfliktus megnevezésére, ez egy szilárdan megalapozott elv. Továbbá minden vallástudós egyetért abban, hogy a dzsihad feltétele a szülői hozzájárulás. A bizonyíték erre, hogy egy férfi jött a Prófétához (saws) engedélyt kérni tőle a dzsihadban való részvételre, mire a Próféta (saws) azt kérdezte tőle: 'Élnek a szüleid?' mire a férfi azt válaszolta 'Igen' és a Próféta (saws) mondta neki: 'Akkor végezz dzsihadot (küzdelem) azáltal, hogy kiszolgálod őket.' (*Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab al-Jihad-ban, 3004.*). Továbbá két fajta dzsihad van az Iszlámban: a nagyobb dzsihad (küzdelem) a személy egoja ellen és a kisebb dzsihad, a küzdelem az ellenség ellen. A nagyobb dzsihaddal kapcsolatban a Próféta (saws) azt mondta: 'Visszatértünk a nagyobb dzsihadtól a kisebb dzsihadhoz.' (*Lejegyezte Al-Bayhaqi a Kitab al-Zuhd-ban, 2.kötet 165.o, és Al-Khatib Al-Baghdadi a Tarikh Baghdad-ban, 3.kötet 523.o*). Ha te azt mondod, hogy ez a hadisz gyenge vagy nem-hiteles a válasz az, hogy a bizonyíték erre a fogalomra a Koránban magában található: **„Ne engedelmeskedj hát a hitetleneknek, és küzdj vele (a Koránnal) ellenük, nagy küzdelemmel.“** (Al-Furqan, 25:52). A 'vele' ebben a versben utal a Koránra ami **„gyógyulás arra, ami a kebletekben van“** (Yunus, 10: 57). Ez világosan megérthető a hadiszból, melyben a Próféta (saws) azt mondta: 'Mondjam el nektek a tettek legjobbját, a legjámorabb cselekedetet a ti Uratok szemében ami emeli a státuszotokat a Túlvilágon és jobb nektek mint az arany és pénz költsége, és jobb nektek mint fegyverben menni az ellenség ellen, és lesújtani a nyakukra és ők lesújtanak a ti nyakatokra?' Ők azt felelték: 'Igen' A Próféta (saws) mondta: 'Megemlékezés Allahról (*Lejegyezte Imam Malik az Al-Muwatta-ban'; Kitab al-Nida' Lissalah, 490., és lejegyezte Al-Tirmidhi a Kitab al- Da'awat-ban, és Ibn Majah a Kitab al-Adab-ban, 3790, és Al-Hakim az Al-Mustadrak-ban 1.kötet, 673.o*). Ezért a nagyobb dzsihad az ego ellen vívott dzsihad és annak fegyvere a megemlékezés Allahról és a lélek megtisztítása. Továbbá Allah tisztázta a kapcsolatot a kétfajta dzsihad között egy másik versben: **„Ti hívők! Ha találkoztok egy csapattal, legyetek szilárdak, és sokat emlékeztetek meg Allahról, hogy sikeresek lehettek.“** (Al-Anfal, 8:45). Így szilárdan állni a kisebb dzsihad és ez függ a nagyobb dzsihadtól ami az ego ellen vívott dzsihad az Allahról való megemlékezés és a lélekmegtisztítása által. Minden esetben a dzsihad egy eszköz a békéhez, biztonsághoz és védelemhez, és nem egy magában való öncél. Ez egyértelmű Allah szavaiból: **„És harcoljatok velük addig, amíg nem lesz már zsarnokság (kísértés), és a vallás egyedül Allahé lesz. De ha felhagynak akkor ne legyen ellenségeskedés, kivéve a bűnösök ellen.“** (Al-Baqarah, 2: 193). A 2014. július 4.-i beszédedben azt mondtad: 'Nincs élet dzsihad nélkül'. Talán ez Al-Qurtubi versmagyarázatán alapult: **„Ti hívők! Feleljetek Allahnak és a Küldöttének, ha arra hív benneteket, ami életet ad.“** (Al-Anfal, 8:24). Az igazi dzsihad élénkíti a szívet. Azonban, lehet élet dzsihad nélkül, mert a muszlimok szembesülhetnek olyan körülményekkel, amikor nem szólítanak harcra vagy a dzsihad nem megkövetelt és az Iszlám történelem tele van erre vonatkozó példákkal.

Az igazság az, hogy te és a harcosaid nem ismernek félelmet és készek feláldozni életüket a dzsihadért. Senki, aki az eseményeket követi - legyen az barát vagy ellenség - nem tagadhatja ezt le. Azonban a dzsihad, törvényes ok, törvényes célok, törvényes módszertan, törvényes szándék nélkül nem dzsihad hanem háborúskodás és bűnözés.

a. A dzsihad mögött álló szándék: Allah mondja: **„és hogy az embernek nem jár más, csak amiért fáradozik.“** (Al-Najm, 53:39). A Prófétai hagyomány mondja Abu Musa Al-Ashari elbeszélése alapján: 'Egy férfi harcolhat lelkesedésből, bátorságból vagy büszkeségből. Melyik van

közülük Allah ösvényén? A Próféta (saws) azt válaszolta: 'Az aki azért harcol, hogy Allah szava legyen a legfőbb, van Allah ösvényén.' (*Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab al-Tawhid-ban, 7458. és Muszlim a Kitab al-Imarah-ban, 1904.*) A Próféta (saws) azt is mondta: 'Az első aki meg lesz ítélve a Feltámadás Napján egy ember aki mártírként halt meg. Elő lesz hozva és Allah tudatni fogja a kegyeit vele amit ő felismer. Meg lesz kérdezve: 'Mit csináltál ezekkel'? amire a férfi azt fogja válaszolni: 'A Te megalégedésedre harcoltam addig amíg meghaltam'. Ő (Allah) azt fogja mondani: 'Hazudsz' Harcoltál, hogy azt mondják bátor vagy, és az lett mondva'. Aztán utasítva lesz, hogy az arcánál fogva húzzák és vessék a tűzbe.' (*Lejegyezte Muszlim a Kitab Al-Imarah-ban, 1905.*)

b. A dzsihád mögött álló ok: A dzsihád mögött lévő ok a muszlimoknak az, hogy harcoljanak azok ellen akik rájuk támadnak és nem az, hogy harcoljanak olyanok ellen akik nem támadják őket, vagy hogy bünt kövessenek el azok ellen, akik nem követnek el bünt ellenük. Allah szavai a dzsihád engedélyezésére: „**Engedély adatik azoknak, akik ellen harcolnak, mert igazságtalanok voltak ellenük. És bizony, Allah képes segítséget adni nekik. Azok, akiket jogtalanul kiűztek az otthonukból, csak azért, mert azt mondták: „A mi Urunk Allah!”.** És ha Allah nem tartaná vissza a népeket, egyiket a másik által, akkor bizony lerombolták volna a kolostorokat, templomokat, zsinagógákat és mecseteket, amelyekben sokat említik Allah nevét. És bizony, Allah megsegíti azokat, akik segítik az Ő ügyét. Bizony, Allah Erős, Mindenható.“ (Al-Hajj, 22: 39-40). Eképpen a dzsihád a biztonsághoz, vallásszabadsághoz, megsértettséghez, és saját földről való kilakoltatáshoz kötött. Ez a két vers ki lett nyilatkoztatva miután a Próféta és Társai kínzáson, gyilkosságokon, és üldöztetésekben mentek keresztül tizenhárom éven át a bálványimádók kezei között. Ezért nincs olyan dolog mint támadó, vagy agresszív dzsihád, azért mert emberek más vallásúak vagy más véleményen vannak. Ez a véleménye Abu Hanifának, Imam Maliknak és Ahmadnak és minden vallástudósnak Ibn Taymiyyah-t is beleértve, kivéve néhány vallástudóst a Shafi'i iskolából. (*Cf. Wahbi Al-Zuhayli's Ahkam al-Harb fil-Islam.*)

c. A dzsihád célja: A vallástudósok mind egyetértenek a dzsihád célját illetően, mert Allah azt mondja: „**És harcoljatok velük addig, amíg nem lesz már zsarnokság (kísértés), és a vallás egyedül Allahé lesz. De ha felhagynak akkor ne legyen ellenségeskedés, kivéve a bűnösök ellen.**“ (Al-Baqarah, 2: 193). Továbbá a Próféta (saws) azt mondta: 'Utasítva lettem, hogy harcoljak az emberekkel amíg azt nem mondják, "Nincs más Isten csak Allah" tehát aki azt mondja, "Nincs más Isten csak Allah" biztonságban tudja magát és a vagyonát kivéve ha a törvény másként nem rendelkezik és az ő számvetése Istennél van. (*Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab al-Jihad-ban, 2946.*) Ez a dzsihád célja, amikor háborút viselnek a muszlimok ellen. Ezek a szövegek meghatározzák, hogy milyen a győzelem abban az esetben ha a Muszlimok győzedelmeskednek és a dzsihád okát nem lehet összekeverni a dzsihád céljával, és ebben a kérdésben minden vallástudós egyetért. A fent említett hadisz egy már megtörtént eseményre utal és Allah szavai voltak a feltételei. „**Ő az, aki elküldte a Küldöttét a vezetéssel és az igaz vallással, hogy győzedelmessé tegye azt minden vallás felett. És Allah elegendő Tanú.**“ (Al-Fath, 48:28). Az Arab-félszigeten történt a Próféta (saws) idejében, és Allah azt mondta: „**...hogy figyelmeztethesd a Városok Anyját (Mekkát), és azokat, akik körülötte vannak.**“ (Al-An'am, 6: 92); és „**Ti hívők! Harcoljatok a hitetlenek ellen, akik közel vannak hozzátok**“ (Al-Tawbah, 9: 123). A Próféta (saws) azt is mondta: 'Lakoltassátok ki a bálványimádókat az Arab-félszigetről' (*Lejegyezte Bukhari a Sahih Bukhariban, Kitab al-Jihad, 3053, és Muszlim a Kitab al-Wasiyyah, 1637*). Hogyan nem jöhetett ez el amikor Allah ezt megígérte a Próféta (saws)?: „**Ő az, aki elküldte a Küldöttét a vezetéssel és az igaz vallással, hogy győzedelmessé tegye azt minden vallás felett, még ha nem is tetszik a társítóknak.**“ (Al-Saff, 61: 9). Amire ez vonatkozik, az Arab-félsziget mert ez a Próféta életében történt. Bármely esetben ha a muszlim dzsihád vezetők úgy látják, hogy a muszlimok érdeke az,

megengedett a harc beszüntetése még akkor is ha ez a cél nem lett elérve, mert Allah azt mondja: **“...de ha felhagynak akkor ne legyen ellenségeskedés, kivéve a bűnösök ellen.”** (Al-Baqarah, 2: 193). A Sulh al-Hudaybiyah eseményei és körülményei a bizonyíték erre.

d. A dzsihád magatartási szabályai: A dzsihád magatartási szabályai a Próféta (saws) szavaiban lettek összegezve: 'Háborúzzatok, de ne legyetek könyörtelenek, árulók, és ne csonkítsatok vagy öljétek meg a gyerekeket. (Lejegyezte Bukhari a Sahih Bukhariban, Kitab al-Jihad, 3053, és Muszlim a Kitab al-Wasiyyah-ban, 1637). A Próféta (saws) azt is mondta Mekka meghódításának napján: 'A visszavonulókat nem lehet megölni, a sérülteket ne bántsátok, és akinek az ajtaja csukva van az biztonságban van.' (Lejegyezte Muszlim a Kitab al-Jihad-ban, 1731, és Al-Tirmidhi a Kitab al-Diyyat-ban, 1408). Hasonlóképpen amikor Abu Bakr (ra) felkészített egy sereget és elküldte őket Sham területére azt mondta: 'Találkozni fogtok emberekkel akik kolostorokban élnek az istenszolgálatban, hagyjátok őket az imáikban. Továbbá találkozni fogtok emberekkel akik feje ülőhely az ördögöknek (fegyveres diakónusok), sújtsatok le a nyakukra. Azonban ne öljétek meg az öregeket és a rokkantakat a nőket vagy a gyerekeket, ne romboljátok le az épületeket, ne vágjátok ki a fákat és ne öljétek le a jószágokat megfelelő indok nélkül. Ne szárítsatok ki a pálmákat, ne legyetek árulók, ne csonkítsatok, ne legyetek gyávák és ne raboljatok. És valóban Allah támogatni fogja azokat akik Őt és a Küldöttét támogatják, mialatt nem látják Őt. Bizony Allah Erős és Hatalmas. (Lejegyezte Al-Bayhaqi az Al-Sunan Al-Kubra-ban, 9.kötet, 90.o, és Al-Marwazi a Musnad Abi Bakr-ban, no. 21.). Ami a hadifoglyok megölését illeti, az tilos az Iszlám jog szerint! Ti mégis sok hadifoglyot megöltetek, beleértve 2014 júniusában 1700 hadifoglyot a Tikriti Camp Speicher-nél, 2014 júliusában 700 hadifoglyot a Sha'er olajmezőnél, Deir ez Zornál 700 hadifoglyot a Sha'etat törzsből (akik közül 600 fegyvertelen civil volt), 2014 augusztusában Raqqaban 250 hadifoglyot a Tabqah Légibázisnál, kurd és libanoni katonákat és sok más embert, akikről csak Allahnak van tudomása. Ezek szörnyű háborús bűnök. Ha te arra hivatkozol, hogy a Próféta (saws) is megölt néhány hadifoglyot néhány csatában, akkor a válasz az, hogy ő (a Próféta) csak két hadifoglyot kivégzését rendelte el a Badri csatában, ők voltak: Uqbah ibn Abi Mu'ayt és Nadr ibn Al-Harith. Ők hadvezérek voltak és háborús bűnösök, és a háborús bűnösök kivégzése megengedett ha az Uralkodó utasítást ad rá. Ez az amit Szaladin is tett Jeruzsálem meghódításakor és a szövetséges hatalmak a II.világháború után a Nürnbergi per során. Ami a több tízezer hadifoglyot illeti akik a Próféta (saws) ítélezése alá kerültek tíz év és 29 csata során, Ő egyetlenegy katona kivégzését sem rendelte el, hanem utasítást adott, hogy bánjanak velük jól. (Lejegyezte Ibn Abdullah az Al-Isti'ab-ban 2.kötet, 812.o, és Al-Qurtubi Tafsir 19.kötet, 129.o: 'Qatada mondta: "Allah utasította, hogy a hadifoglyokat megfelelő módon kell kezelni". Az Isteni elrendelés a foglyokat és hadifoglyokat illetően, Allah azt mondja: **“...asztán vagy nagylelkűségből, vagy váltságdíjért [engedjétek őket szabadon],“** (Muhammad, 47: 4), **“És ételt adnak, annak ellenére, hogy ők is szeretik azt, a szegénynek, az árvának és a fogolynak“** (Al-Insan, 76:8). Valóban az igazi Szunnája a Próféta (saws) a hadifoglyokat illetően a kegyelem és amnesztia amint az demonstrálva lett Mekka meghódításakor is, amikor a Próféta (saws) azt mondta: 'Azt mondom, amit az én testvérem József is mondott: "Nem lesz szemrehányás ezen a napon! Menj mert szabad vagy!'" (Lejegyezte Al-Bayhaqi az Al-Sunan Al-Kubra-ban, 9.kötet, 118.o; Cf Fayd Al-Qadeer Sharh al-Jami' al-Sagheer, 5.kötet, 171.o.)

Végezetül az egyik legfontosabb alapelv, amikor a dzsihád magatartási formáját tárgyaljuk, hogy csak harcosok ölhetők meg, sem a hadifoglyokat sem a harcosok családjait nem gyilkolhatják meg szándékosan. Ha arról a példáról kérdezel amikor a Próféta (saws) megkérdezték a bálványimádókkal lévő ácsorgók és nők meggyilkolásáról, a Próféta (saws) azt mondta: 'Ők közülük valók'. (Lejegyezte Muszlim a Kitab al-Jihad-ban, 1745), a hadís az ártatlanok

véletlenségből való megölésére utal és semmi esetben sem utal azok tudatos meggyilkolásának - mint pl. öngyilkos robbantások - engedélyezésére. Allah szavai: **“... és legyél kemény velük!”** (Al-Tawbah, 9: 73); és **“...és találjanak keménynek benneteket!”** (Al-Tawbah, 9: 123), a háború idejére vonatkozik és nem a háború utánra.

9. Személyek nem-muszlimként való deklarációja (Takfir): A Takfirral kapcsolatos néhány félreértés, néhány Szalafi vallástudós túlzásának eredménye és annak felnagyítása amit Ibn Taymiyyah és Ibn Qayyim mondtak a takfir fogalmának aspektusairól. Röviden a takfir korrekten összegezhető a következőképpen:

a, Az Iszlámban bárki aki azt mondja: 'Nincs más Isten csak Allah, és Mohamed Allah Prófétája', muszlim és nem deklaráció nem-muszlimnak. Allah azt mondja: **„Ti, akik hisztek! Amikor kivonultok Allah útján, vizsgálódjatok. És ne mondjátok annak, aki békével köszönt benneteket, hogy „te nem vagy hívő”, az evilági élet múlandó javait keresve, mert Allahnál bőséges zsákmány van. Ilyenek voltatok ti is korábban, aztán Allah kegyes volt irántatok, ezért vizsgálódjatok. Allahnak mindenről tudomása van, amit tesztek.“** (Al-Nisa', 4:94). A 'vizsgálódjatok' jelentése a fenti versben, hogy kérdezd meg őket: Ti Muszlimok vagytok? A választ komolyan kell venni és elfogadni kérdés nélkül vagy anélkül, hogy tesztelnék a hitüket. Továbbá, Mohamed Próféta (saws) azt mondta: 'Jaj nektek! Nézzétek! Miután én meghalok ne térjete vissza a hitetlenségre és ne sújtsatok le egymásra.' (*Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab al-Maghazi-ban, 4403, és Muszlim a Kitab al-Iman-ban, 66.*) A Próféta (saws) azt is mondta: 'Aki azt mondja, "Nincs más Isten csak Allah" biztonságban tudja magát és a vagyonát, kivéve ha a törvény másként nem rendelkezik és az ő számvetése Istennél van.' (*Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab al-Jihad-ban, 2946.*) Ibn Omar és Aisha is mondta: 'Nem megengedett kijelenteni a Qiblah népének (valamely tagjáról), hogy ő nem-muszlim. (*Al-Hafiz Al-Haythami's Majma' Al-Zawa'id, 1.kötet, 106.o*)

b, Ez a kérdés rendkívül fontos, mert arra használják, hogy muszlimok vérére ontsák, megsértsék a szent helyeket, és bitorolják a vagyonukat és jogukat. Allah mondja: **„És aki szándékosan megöl egy hívőt, akkor az ő fizetsége a Pokol, abban fog lakozni örökké. Allah haraggal sújtja, és megátkozta őt, és hatalmas büntetést készített elő neki.“** (Al-Nisa', 4:93). Továbbá a Próféta (saws) azt mondta: 'Az aki azt mondja a testvérének: hitetlen! Az bizonyosan egy lesz közülük (a hitetlenek közül).' (*Al-Bukhari a Kitab al-Adab-ban, 6104.*) Allah a leghatározottabban figyelmeztetett annak a meggyilkolása ellen, aki kinyilvánította az Iszlám hitét. **„Ha távol maradnak tőletek, és nem harcolnak veletek, és békét ajánlanak, akkor Allah nem adott nektek utat ellenük.“** (Al-Nisa', 4: 90). A Próféta (saws) óva intett attól, hogy embereket politeizmussal vádoljanak vagy pedig kardot rántsanak ellenük, és azt mondta: 'A személy akitől a legjobban féltetek titeket, a férfi aki olvassa a Koránt ...elveti azt, és a háta mögé dobja és kardot ránt a szomszédja ellen és politeizmussal vádolja meg őt.' (*Lejegyezte Ibn Habban a Sahih-ban, 1.kötet, 282.o*) Nem megengedett egy muszlim megölése (vagy bármely más emberé) aki fegyvertelen és nem harcol. Usamah Ibn Zayd elmesélte azt, miután megölt egy embert aki azt mondta 'Nincs más Isten csak Allah', a Próféta (saws) megkérdezte tőle: 'Az az ember azt mondta, hogy 'Nincs más Isten csak Allah' és Te megölted őt? Én azt feleltem: 'Ó Allah Küldötte, ő csak a fegyvereinktől való félelemből mondta, Ő azt mondta: Beleláltál a szívébe, hogy ő hitből mondta-e vagy sem?' (*Lejegyezte: Muszlim in Kitab al-Iman-ban, 96. Egy másik narratálás: 'Te megölted őt miután ő azt mondta Nincs más Isten csak Allah? Azt feleltem: Próbálta menteni magát. A Próféta (saws) megismételte. Lejegyezte Al- Bukhari, Kitab al-Maghazi, 4369.*)

A közelmúltban Shaker Wahib - aki az akkori ISIL-lel volt kapcsolatban - feltűnt egy Youtube videóban, ahol ő megállított fegyvertelen embereket akik mondták, hogy ők muszlimok. Aztán ő

megkérdezte tőlük a rakák számát specifikus imákban. Amikor ők helytelenül válaszoltak megölte őket. (YouTube video, 2014 június; http://www.youtube.com/watch?v=9yrVPE_-f9I). Ez teljes mértékben tilos az Iszlám Jogban és egy szörnyű bűncselekmény.

c, Az emberek tettei a tettek mögött álló szándékhoz vannak kötve. A Próféta (saws) azt mondta: 'A cselekedetek a szándékok által [vannak megítélve], és minden ember azt kapja amit szándékozott.'

(Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab Bad' al-Wahy-ban, 1; és lejegyezve a Muszlim, Kitab al-Imarah, 1907.) Továbbá Allah mondja: „**Mikor eljönnek hozzád a képmutatók, azt mondják:**

„Tanúsítjuk, hogy te biztosan Allah Küldötte vagy!” És Allah tudja, hogy te biztosan az Ő küldötte vagy, és Allah tanúsítja, hogy a képmutatók biztosan hazugok.“ (Al-Munafiqun, 63:1).

Allah leírja a hipokriták szavait a Próféta (saws) üzenetével kapcsolatban - egy vitathatatlan tény - mint hazugságot, mert amikor mondták hazudni szándékoztak még ha az (amit mondtak)

önmagában igaz is volt. Ez egy hazugság, mert kimondták a nyelvükkel az igazságot de Allah tudta, hogy a szívük elutasítja. Ez azt jelenti, hogy a hitetlenség megköveteli a hitetlenség szándékát is, és

nem csak hiánytalan szavakat vagy cselekedeteket. Nem megengedett valakit hitetlenséggel vádolni a hitetlenség szándékának bizonyítéka nélkül. Nem megengedett az sem, hogy megvádoljanak

valakit azzal, hogy nem-muszlim anélkül hogy megvizsgálnák a szándékot. Végülis mindezek után lehetséges, hogy a személy meg lett átkozva, tudatlan, örült vagy pedig nem úgy értette amint

cselekedett. Továbbá az is lehetséges, hogy félreértett egy bizonyos kérdést. Allah mondja: **“Aki nem hisz Allahban, miután már hitt, kivéve az, akit kényszerítenek, de a szíve elégedett a hittel – de azok, akik megnyitják a szívüket a hitetlenségnek, rajtuk Allah haragja van, és hatalmas büntetés jár nekik.**“ (Al-Nahl, 16: 106).

Tilos kifogatni (belemagyarázni dolgokat) egy személy cselekedeteit, csak a személy saját maga magyarázhatja meg a saját cselekedeteit -

különösképpen amikor véleménykülönbség van a muszlimok között ezt a cselekedetet illetően. Tilos az is, hogy másokat nem-muszlimnak deklarálnak (takfir) olyan dolog alapján, amiről a

vallástudósok között véleménykülönbség van. Tilos egy teljes népcsoportot nem-muszlimként deklarálni. A hitetlenség csak egyénekre alkalmazható, a tetteik és szándékaik függvényében. „**És egyetlen teherhordó sem hordozhatja másnak a terhét.**“ (Al-Zumar, 39:7).

Végsősoron tilos nem-muszlimnak deklarálni azokat az embereket, akik kételkednek mások hitetlenségében vagy elutasítják, hogy másokat hitetlennek deklarálnak.

Az ok amiért ez a pont ilyen részletesen lett kifejtve, az hogy mert te kiosztottad Mohamed ibn Abdulwahab könyveit amint elérted Moszul és Aleppo városait. Minden esetben a vallástudósok -

beleértve Ibn Taymiyyah-t és Ibn Al-Qayyim Al-Jawziyyah-t is - különbséget tesz egy hitetlen (kafir) cselekedetei között és aközött, hogy valakit nem-muszlimnak kiáltanak ki (takfir). Még ha

egy személy olyan dolgot tesz, aminek az elemei hitetlenséget tartalmaznak, ez nem teszi szükségessé azt, hogy a személyt hitetlenként ítéljék meg, az előbb említett okok miatt. Al Dhahabi

(Al-Dhahabi Siyar A'lam Al-Nubala', 11.kötet, 393.o) ismertette, hogy az ő tanára, Ibn Taymiyyah, az élete végén azt mondogatta: 'Nem nyilvánítom az Ummah egyetlen tagját sem nem-

muszlimnak.' A Próféta (saws) azt mondta: "Bárki aki elvégzi a mosakodását az hívő, tehát aki betartja az előírt imákat a rituális mosakodással az muszlim".

Ez egy fontos pont, a Próféta (saws) azt mondta: 'A kényes shirk (Allah mellé társakat állítani) az, amikor egy ember feláll imádkozni és megszépíti az imádkozását egy nézelődőnek.' (Ibn Majah, Kitab al-Zuhd, 4204.) Ő ezzel leírta, hogy az imával való kérdés a 'kényes shirk' ami a kisebb shirk. A kisebb shirk, amelybe néhány hívő beleesik, nem tekinthető nagy shirknek és nem vezethet

takfirhoz vagy pedig az Iszlám közösségéből való kiközösítéshez. A Prófétákon és Küldötteken kívül, mindenki más a kapacitásának megfelelően imádja Allahot, nem pedig ahogy azt Allah

megérdemli. Allah mondja: „**És nem mérték fel Allahot a valódi mértéke szerint...**“ (Al-An'am,

6:91); és „**És kérdeznek téged a lélekről. Mondd: „A lélek Uram ügyei közül való. És nektek nem adatott a tudásból, csak egy kevés.**” (Al-Isra', 17:85). Mindazonáltal Allah elfogadja az ilyen istenszolgálatot. És az emberek nem képesek felfogni Őt, mert „**Nincs semmi Hozzá hasonló**“ (Al-Shura, 42: 11) és „**Nem ragadhatja meg Őt a látás, de Ő megragad minden látást.**“ (Al-An'am, 6:103). Senki sem ismerheti Őt, kivéve akinek felfedte magát kinyilatkoztatásban (al-wahy) **“Elküldi a Lelket az Ő parancsával ahhoz, akihez akarja a szolgálói közül**“ (Ghafir, 40:15). Szóval, hogyan emelhet kardot valaki a másikra csak azért mert ő úgy gondolja, hogy az nem imádja úgy Allahot ahogy Ő azt megérdemli? Senki nem tudja imádni úgy Allahot, ahogy Ő azt megérdemli, csakis az Ő engedélyével. Még lényegretörőbben, a shirk kérdése az arabok között egy vitás pont mert a Próféta (saws) azt mondta: ‘Az Ördög elvesztette a reményt, hogy azok akik imádkoznak az Arab-félszigeten őt fogják imádni, de (célja) hogy vitát szítson közöttük.’ (Lejegyezte Muszlim a *Kitab Sifat al-Qiyamah wal-Jannah wal-Nar-ban*, 2812.)

10. Az Írás Népei: Az arab keresztényeket illetően, te/ti három lehetőséget adtok nekik: jizyah (fejadó), a kard, vagy pedig az Iszlámra térés. Vörösre festettétek az otthonaikat, leromboltátok a templomaikat és számos esetben kifosztottátok az otthonaikat. Néhányukat megöltétek és sokukat az otthonuk elhagyására kényszerítettétek a vagyonuk nélkül csak a ruhában ami rajtuk volt. Ezek a keresztények nem harcosok vagy az Iszlám ellenségei, hanem barátok, szomszédok és az ország polgárai. A Shariah jog szempontjából, ők mindannyian az ősi megállapodás hatálya alá esnek ami mely kb. 1400 éves és a dzsihád szabályai rájuk nem érvényesek. Az őseik közül néhányan a Próféta (saws) oldalán harcoltak a Bizánci birodalom ellen és ezért ők a Medinai Állam állampolgárai voltak. Mások az Omar ibn Al- Khattab, Khalid ibn Al-Walid, az Omajjádok, az Abbászidák, és az Ottománok által garantált egyezmény hatálya alá tartoztak. Röviden, ők nem idegenek ezeken a földeken, hanem ezen földek őslakosai az Iszlám előtti időkből, és ők nem ellenségek hanem barátok. Az elmúlt 1400 évben védelmezték az országot a keresztesek, a gyarmatosítók és Izrael ellen és más háborúkban, hogyan kezelhetitek őket ellenségként? Allah mondja a Koránban: „**Allah nem tilt el benneteket azoktól, akik nem harcoltak veletek a vallásban, és nem üznek ki benneteket az otthonaitokból, hogy kedvesen bánjatok velük, és igazságosan bánjatok velük. Bizony, Allah szereti azokat, akik igazságosan cselekszenek.**“ (Al-Mumtahanah, 60: 8)

A jizyah-t illetően, kétféle jizyah van az Iszlám jogban: Az első típusú ami beszédre került mialatt 'az alanyok legyőzettek'. Ez azokra vonatkozik akik harcoltak az Iszlám ellen amint az érthető Allah szavaiból: „**Harcoljatok azokkal, akik nem hisznek Allahban és az Utolsó Napban, és nem teszik tiltottá azt, amit Allah és a Küldötte megtiltott, és nem ismerik el az igaz vallást, az Iszlámot, azok közül, akiknek a Könyv adatott, amíg készségesen megfizetik a dzsizját, megadva magukat.**“ (Al-Tawbah, 9: 29) Amint az tisztázott lett egy megelőző versben ebben a Szúrában, azok akik ebben a versben értendők a csoportok akik megelőzően a muszlimokra támadtak. „**Hát nem harcoltok egy néppel, akik megszegték az esküjüket, és eltökélték, hogy elűzik a Küldöttet, és ők kezdték a harcot ellenetek először? Félték tőlük? Allahnak több joga van ahhoz, hogy féljétek Őt, ha hívők vagytok.**“ (Al-Tawbah, 9:13) (Al-Tabari írja az ő *Tafsirjában*, 6.kötet, 157.o: 'Allah szavaival': *Harcolj azok ellen akik nem hisznek Allah-ban, az Utolsó Napban sem... nincsen tagadás a megbocsátás és amnesztia jelentésében... Ha megadják magukat és a harc után megfizetik a jizyah-t, megengedett, hogy megbocsátást nyerjenek az árulás szándéka miatt, vagy pedig hogy szándékoztak megtörni egy szerződést, addig amíg nem viseltetnek háborút a jizyah megfizetése nélkül vagy visszautasítják a törvényeket amik rájuk vonatkoznak.) A második típusú jizyah az, amit azokra vetnek ki akik nem viseltek harcot az Iszlám ellen, ezt*

határozzák meg számukra a muszlimokra vonatkozó zakat helyett (amit muszlimok fizetnek és a százaléka magasabb mint a jizyah-é) szerződésen keresztül és nem erőszakos beszédés által. Omar ibn Al-Khattab megegyezett abban, hogy adakozásnak (sadaqah) nevezzék. A jizyah-t azután letétbe helyezik az államkincstárba és utána szétosztják azt a szegény állampolgárok - köztük keresztények is - között, amint azt Omar is tette az uralkodásának ideje alatt. *(A bírúk megengedték a jizyah elengedését ha néhányan közülük csatlakoztak a muszlim sereghez, amint az Omar ibn al-Khattab idejében is történt.)*

11. Yezidik: Ti harcoltatok a Yezidik ellen a dzsihád zászlaja alatt, de ők nem támadtak rátok és (más) muszlimokra sem. Ti sátánimádóknak tekintettétek őket és választás elé állítottátok őket, hogy vagy megöletnek vagy pedig az Iszlámra térnek. Százakat öltetek meg közülük és tömegsírokba temettétek el őket. Több száz más ember halálát és szenvedését okoztatok. Ha nem lett volna az amerikai és kurd beavatkozás több tízezer közülük való férfi, nő, gyermek és idős halt volna meg. Ezek mind gyalázatos bűncselekmények. A Shariah jog szempontjából ők „mágusok“ mert a Próféta (saws) azt mondta: 'Kezeljétek őket úgy mint ahogy az Írás népeit kezelitek.' Allah mondja: „**Bizony, akik hívők lettek, és akik zsidók, és szábeusok, és a keresztények, és a mágushitűek, és akik társítanak – bizony, Allah ítélni fog köztük a Feltámadás Napján. Bizony, Allah mindenre Tanú.**“ (Al-Hajj, 22: 17). Még ha valaki kételkedik is benne, hogy ők az Írás Népei közül valók, a Shariah jog nézőpontjából a Bölcs Elődök (Szelef usz Szalihin) sok vallástudósa a mágusokhoz kapcsolódónak tekintette őket, az előbb említett hadisz alapján. Az Omajjádok még a Hindukat és Buddhistákat is dhimmi-ként kezelték. Al-Qurtubi azt mondta: 'Al-Awza'i mondta: Jizyah-t vetnek ki azokra akik bálványokat és a tüzet imádják és azokra is akik hitetlenek. Ez Imam Malik véleménye is, mert Imam Malik véleménye, hogy a jizyah-t kivetik minden bálványimádóra és hitetlenre legyen az arab vagy nem-arab... kivéve a hitehagyókat. *(Al-Qurtubi Tafsir, 8.kötet, 110.o)*

12. Rabszolgaság: Egyetlen vallástudós sem vitatja azt, hogy az Iszlám célja a rabszolgaság megszüntetése. Allah azt mondja: „**És mi tudatja veled, hogy mi a meredek út? A rabszolga felszabadítása, vagy táplálni az éhínség napján**“ (Al-Balad, 90: 12-14); és „**...hát szabadítsanak fel egy rabszolgát, mielőtt érintenék egymást.**“ (Al-Mujadilah, 58:3). Mohamed Próféta (saws) Szunnája az volt, hogy felszabadított minden férfi és nő rabszolgát aki a tulajdonában volt, vagy neki adtak. *(Ibn Kathir az Al-Bidayah wal-Nihayah-ban 5.kötet, 284.o mondja: 'A Próféta felszabadított minden férfi és nő rabszolgát... és miután a Próféta meghalt, nem volt utána örökölt rabszolga.)* Több mint egy évszázada, a muszlimok, sőt az egész világ egyesült a rabszolgaság betiltására és kriminalizálására ami mérföldkő volt az emberiség történelmében, amikor ezt elérték. A Próféta (saws) azt mondta a Hilf-ul-Fudul-t illetően a Dzsahilijja idejében: Ha kérték volna a teljesítését az Iszlámban, Én köteleztem volna. *(Ma'rifat as-Sunan wa Al-Athar, Bayhaqi 11.kötet, 135.o; As-Sunan Al-Kubra, Bayhaqi 6.kötet, 596.o; Sirah Ibn Hisham 1.kötet, 266.o.)* A száz év óta, a rabszolgaság tiltásáról meglévő muszlim egyetértés után, ti megsértettétek ezt, nőket raboltatok el és tettetek ágyasokká, és így újraélesztettétek a vizsalyt, fitnah-t, korrupciót és erkölcstelenséget a Földön. Újjáélesztettetek valamit, amin a Shariah fáradhatatlanul dolgozott, hogy visszavonjon és több mint egy százada tiltottnak tekint. Valójában a világon az összes muszlim ország aláírója a rabszolgaságot tiltó egyezménynek. Allah mondja: „**...És tartsátok be az egyezséget. Bizony, az egyezséggel kapcsolatban meg fognak kérdezni benneteket.**“ (Al-Isra', 17:34). Ti viselitek a felelősséget ezért a bűncselekményért és azokért a reakciókért, amikhez ez vezethet az összes muszlim ellen.

13. Erőszak és kényszerítés: Allah mondja: „**Nem vagy az irányítójuk.**“ (Al-Ghashiyah, 88:22); és „**Nincs kényszer a vallásban. Bizony, a helyes út egyértelműen elkülönült a hibástól.**“ (Al-Baqarah, 2:256); és „**És ha Urad úgy akarná, valamennyien hinnének, mind, akik a földön vannak. Hát úgy gondolod, hogy te kényszerítheted az embereket arra, hogy higgyenek?**“ (Yunus, 10:99); és „**És mondd: „Az igazság Uratoktól van. Ezért aki akar, az higgyen, és aki akar, az ne higgyen.**” (Al-Kahf, 18: 29); és „**Nektek a ti vallásotok, és nekem az én vallásom.**“ (Al-Kafirun, 109:6). Ismeretes, hogy a vers 'Nincs kényszer a vallásban' Mekka meghódítása után lett kinyilatkoztatva, így senki sem állíthatja, hogy hatályon kívül helyezték. Embereket kényszerítettetek, hogy az Iszlámra térjenek úgy ahogy muszlimokat kényszerítettetek a véleményeitek elfogadására. Ti kényszerítettétek a személyeket akik a ti általatok irányított területeken élnek, minden kérdésben legyen az nagyobb vagy kisebb, sőt még azokban a kérdésekben is, amik csak az egyénre és Allah-ra tartoznak. Raqqaban, Deir ez Zorban és más területeken ami az irányításotok alatt áll, fegyveres csoportok, akik al-hisbah-nak nevezik magukat, járőröznek és embereket feladatokra kényszerítenek mintha ők lettek volna kijelölve Allah által a parancsai teljesítésére. A Próféta (ra) egyike sem csinálta ezt. Ez nem a jó és tiszteletreméltó elősegítése és a rossz megtiltása, inkább kényszerítés, testi sértés és folyamatos megfélemlítés. Ha Allah ezt akarta volna, akkor kötelezte volna őket a vallásának legapróbb részletére is. Allah mondja: „**Hát azok, akik hitetlenek, nem tudják, hogy ha Allah úgy akarta volna, vezethette volna az egész emberiséget?**“ (Al-Ra'd, 13: 31); és „**Ha akarnánk, leküldhetnénk nekik egy jelet az égből, hogy a nyakuk alá az ég szelvénye meghajoljon előtte**“ (Al-Shu'ara', 26: 4).

14. Nők: Egyszerűen fogvatartottakként vagy foglyokként kezelitek a nőket, a ti szeszélyeitek szerint öltöztetitek őket, nem hagyhatják el az otthonukat és nem mehetnek iskolába. Annak ellenére, hogy a Próféta (saws) azt mondta: 'A tudásra való törekvés minden muszlim számára kötelező' (*Lejegyezte Ibn Majah, no. 224, és Al-Tabarani in al-Mu'jam al-Kabir 10/195*), és azon tény ellenére, hogy a Koránban elsőként kinyilatkoztatott szó volt 'Olvass'. Nem dolgozhatnak, hogy pénzt keressenek, nem mozoghatnak szabadon és erőszakkal házasodni kell nekik a harcosaitokkal. Allah mondja: „**Ti emberek! Féljétek Uratokat, aki egyetlen lélekből teremtett benneteket, és belőle teremtette meg a társát (Évát), és belőlük sok férfit és nőt sokasított. És féljétek Allahot, aki által, egymástól kértek, és tiszteljétek a vérrokonsági köteléket. Bizony, Allah mindig figyel benneteket.**“ (Al-Nisa', 4:1). És a Próféta (saws) azt mondta: 'Bánjatok jól a nőkkel' (*Al-Bukhari a Kitab al-Nikah, no. 5186; és Muszlim a Kitab al-Rida'-ban, no. 1468.*)

15. Gyerekek: A gyerekeket hagyttátok, hogy részt vegyenek a háborúban és az öldöklésben. Néhányan fegyvert fognak míg mások az áldozataitok levágott fejeivel játszanak. Néhány gyermeket a harctérre dobtatok ahol ölnek és/vagy őket ölik meg. Az iskoláitokban néhány gyermeket kínoznak, kényszerítenek és másokat kivégeznek. Ezek ártatlanok ellen elkövetett bűncselekmények akik olyan fiatalok, hogy erkölcsileg nem vonhatók felelősségre. Allah mondja: „**És mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah útján, és azokért a gyenge és elnyomott férfiakért, nőkért és gyermekekért, akik azt mondják: „Urunk, vigyél el minket ebből a városból, amelynek a népe zsarnok, és jelölj ki nekünk Tőled Magadtól származó védelmezőt, és jelölj ki nekünk Tőled Magadtól származó segítőt.**“ (Al-Nisa', 4: 75)

16. Hudud (Büntetés): A Hudud büntetések rögzítettek a Koránban és a Szunnában és kétségtelenül kötelező érvényűek az Iszlám Törvényeiben. Azonban nem alkalmazhatóak

pontosítás, figyelmeztetés, bizonyíték megléte nélkül, és nem alkalmazhatók kegyetlen módon. Példaként a Próféta (saws) elkerülte a hudud-ot néhány esetben és Omar ibn Al-Khattab felfüggesztette a hududot az éhség idején. Minden vallásjogi iskolában a hudud büntetéseknek egyértelmű eljárás módja van amit könyörületesen kell végrehajtani, és a feltételei (követelményei) megnehezítik az aktuális implementálást. Továbbá, a gyanúk vagy kétségek megállítják a hududot - ha bármiféle kétség merül fel, a hudud büntetés nem hajtható végre. A hudud büntetések nem vonatkoznak a szükséglet szenvedőkre és nyomorban élőkre, nincs hudud gyümölcs vagy zöldség lopásért, vagy lopásért egy bizonyos összeg alatt. Siettetek a hudud alkalmazásában, míg a valóságban a lelkiismeretes vallási buzgalom, a hudud büntetéseket a legnehezebben alkalmazhatóvá teszi a legmagasabb fokú bizonyíték megléte mellett (is).

17. Kínzás: A foglyaitok és néhányan akik az irányításotok alatt éltek, elmondták, hogy kínoztátok és terrorizáltátok őket, ütlegetés, gyilkolás, különböző formájú kínzások által beleértve az emberek élve eltemetését is. Késekkel fejeztetek le embereket ami az egyik legkegyetlenebb formája a kínzásnak és tiltott az Iszlám Törvénykezésben (Shariah). A tömeggyilkosságokban amiket ti elkövettetek - amik tiltottak az Iszlám Törvényei szerint - a harcosaitok kigúnyolják azokat akiket készülnek meggyilkolni, azáltal hogy elmondják nekik, hogy úgy ölik meg őket mint a birkákat, bégetnek nekik és utána olyan módon ölik meg őket mint a birkákat. A harcosaid nem elégednek meg a pusztá gyilkolással, megalázást, lealacsonyítást és gúnyolódást is hozzáadnak. Allah mondja: **„Ti, akik hisztek! Ne gúnyolódjék egy nép egy népen!”** (Al-Hujurat, 49: 11)

18. Csonkítás: Nem csak megcsonkítottátok a holttesteket, hanem rudakra is tűztétek az áldozatok levágott fejét, és a levágott fejeket rugdostátok mint ahogy a labdát szokták és publikáltátok a világnak a Futball Világbajnokság idején - a sport megengedett az Iszlámban és lehetővé teszi az embereknek a stressz levezetést és a problémáikról való megfeledkezést. Gúnyolódtatok a holttesteken és a levágott fejeken és közzétettétek ezeket a cselekedeteket a hadsereg bázisairól amelyeket elfoglaltatok. Bőséges muníciót biztosítottatok mindazoknak akik az Iszlámot barbárnak nevezik, a barbár cselekedeteitek publikálásával amit ti az Iszlám nevében követtek el. Botot adtál a világ kezébe, amivel az Iszlámot ütök, míg a valóságban az Iszlám teljesen ártatlan ezekben a cselekedetekben és tiltja őket.

19. Bűncselekményeket tulajdonítani Allah-nak az alázatosság nevében: Észak-Kelet Szíriában miután hozzákötöttétek a Szíriai Hadsereg 17. Ezredének katonáit a szögesdróthoz, késekkel levágtátok a fejüket és erről az eseményről videót töltöttetek fel az internetre. A videóban azt mondtátok: 'A testvéreitek vagyunk, az Iszlám Állam harcosai. Allah az Ő Kegyében részesített és győzelmet adott nekünk a 17. Ezred meghódításával, egy győzelmet és kegyet Allah által. Allah-nál keresünk menedéket a hatalmunktól és erőnktől. Allah-nál keresünk menedéket a fegyvereinktől és a készenlétünktől. Ti ezáltal ezt a szörnyű bűncselekményt Allah-nak tulajdonítottátok és úgy tüntettétek fel, mint ha ez egy Allah-nak való alázatosság lenne, azáltal, hogy azt mondtátok hogy Ő tette és nem ti. De Allah azt mondja: **„És amikor erkölcsstelenséget követnek el, azt mondják: „Ősapáinkat is ebben találtuk, és Allah parancsolta nekünk, hogy ezt tegyük!” Ám Allah nem parancsol erkölcsstelenséget! Vajon olyasmit állítotok Allahról, amivel kapcsolatban nincs valódi tudásotok?”** (Al-Araf, 7:28)

20. A Próféta és a Társak sírjainak és síremlékeiknek lerombolása: Felrobbantottátok és leromboltátok a Próféta és a Társak sírjait. A vallástudósok véleménye eltér a sírokat illetően.

Mindazonáltal nem megengedett a Próféta és Társak sírjának a lerombolása és a hamvaik exhumálása, minthogy nem megengedett felégetni a szőlőültetvényt azon elv alapján, hogy néhányan bort készítenek belőle. Allah azt mondja: **„De azok, akik felülkerekedtek, azt mondták: „Építsük följük imahelyet!”** (Al-Kahf,18:21) és **„Tegyétek Ábrahám helyét imahellyé!”** (Al-Baqarah, 2:125). A Próféta (saws) mondta: ‘Az előzőekben megtiltottam nektek a sírok látogatását. Engedély lett adva Mohamednek, hogy meglátogassa az édesanyja sírját, tehát látogassátok azokat (a sírokat), mert az emlékeztet valakit a halálra és a Túlvilágra.’ (*Lejegyezte Muszlim a Sahihban 977, és Al-Tirmidhi 1054.*) A sírok látogatása emlékezteti az embereket a halálra és a Túlvilágra, Allah mondja a Koránban: **„A kölcsönös versengés elvon benneteket amíg meglátogatjátok a sírokat.”** (Al-Takathur,102:1-2)

Az előző vezetők Abu Omar Al-Baghdadi mondta: ‘Véleményünk szerint, kötelező lerombolni és eltávolítani a shirk (társítás) minden megnyilvánulását és megtiltani minden eszközt amely ahhoz vezet, mert Muszlim narrációja a Szahihban: Abu Al-Hiyaj Al-Asadi szerint Ali ibn Abu Talib (ra) mondta: ‘Nem kellene elmondanom nektek amire Ő (a Próféta) utasított, hogy megtegyek: ne hagyjatok egy szobrot sem eltörletlenül, sem egy sírt földszinttől felemelve.’ Azonban, mégha amit ő mondott is igaz, ez nem vonatkozik a Próféta, vagy Társak sírjaira, merthogy a Társak mind egyetértettek a Próféta és két Társának Abu Bakr-nak és Omar-nak temetésének módjában, egy épületben amely összeköttetésben volt a Próféta Mecsetéhez.

21. Az Uralkodó ellen való lázadás: Nem megengedett lázadni az uralkodó ellen aki nem bűnös, aki nem bűnös kinyilvánított és nyílt hitetlenségben (al-kufr al-bawwah) - hitetlenség, amit ő maga nyíltan kinyilvánít és amikor minden Muszlim egyetértésben van azzal kapcsolatban, hogy ez az ember nem-muszlim - vagy megtiltja az imádkozás elvégzését. A bizonyíték erre Allah szavaiban található: **„Ti, akik hisztek! Engedelmeskedjete Allahnak, és engedelmeskedjete a Küldöttnek, és azoknak, akik közületek jogosultak a parancsolásra!”** (Al-Nisa,4:59) A Próféta (saws) azt mondta: ‘Hallgass és engedelmeskedj, még akkor is ha egy abesszínnek, akinek a feje olyan mint a mazsola, van hatalma feletted.’ (*Al-Bukhari a Kitab al-Adhan-ban, 693.*). A Próféta (saws) azt is mondta: ‘A legjobb uralkodók az, akit ti szerettek és ő szeret titeket, aki Allah áldását kéri rátok, és akire ti Allah áldását kéritek, és a legrosszabb uralkodók azok akiket ti utáltok és ők utálnak titeket és azok akiket ti átkoztok és azok akik átkoznak titeket. Megkérdezték (azok akik jelen voltak): Nem kell nekünk eltávolítani őket kard által? Ő azt mondta: Nem, addig amíg elvégzik köztetek az imát. Ha találtok bármiféle utálatosat bennük, utálhatjátok a kormányzásukat, de nem tagadhatjátok meg az engedelmességet nekik. (*Lejegyezte Muszlim a Kitab al-Imarah-ban, no. 1855.*). Az uralkodót aki elvetemült vagy korrupt, őt el kell távolítani azoknak, akiknek engedélyük van választani vagy elmozdítani Kalifát az Ummah nevében (ahl al-hall wal- ‘aqd) - ha lehetséges - fitnah, lázadás és vérontás nélkül. Tilos lázadni az uralkodó ellen, aki nem alkalmazza a Shariát vagy annak egy részét, mert Allah azt mondja: **„Akik nem az által ítélnék, amit Allah leküldött, azok hitetlenek.”** (Al-Ma’idah, 5:44); és **„És aki nem az által ítélt, amit Allah leküldött, azok bűnösök.”** (Al-Ma’idah, 5:45); és **„És akik nem az alapján ítélnék, amit Allah leküldött, ők a bűnben megátalkodottak.”** (Al-Ma’idah, 5:47). Három szintje van azoknak, akik nem teljesítik a Shariat: hitetlenség (kufr), gonoszság (fusuq) és megátalkodottság (dhulm). Bárki aki megakadályozza a Shariah gyakorlását egy muszlim országban, az egy hitetlen, de az a személy aki nem alkalmazza egy részét vagy csak a magasabb céljait ülteti be a törvénykezésbe, az csupán gonosz vagy megátalkodott. Néhány országban a Shariah bevezetése korlátozott a szuverenitás kérdései miatt, amin a nemzetbiztonság függ, és ez megengedett. Összegzésképp, Ibn Abbas (*Al-Hakim Al-Mustadrak ‘ala as-Sahihayn, 2.kötet, 342.o*) mondta, hogy aki nem alkalmazza a Shariah-

t az egy gonosztevő de nem hitetlen, és lázadni ellene tilos. Ibn Abbas mondta, hogy az uralkodás más által mint Allah parancsolatai által 'hitetlenség „rövidebb hitetlenség“'. Ezt így magyarázta: 'Ez nem olyan hitetlenség amit általában az alatt értenek, ez nem olyan hitetlenség ami kizár valakit a vallás kötelékéből.'

22. A Kalifátus: Megegyezés (ittifaq) van a vallástudósok között, hogy a Kalifátus egy kötelezettség az Ummah-n. 1924 óta az Ummah a Kalifátus hiányában van. Azonban, egy új kalifátus megköveteli az egyetértést a muszlimoktól (az egész Ummah-tól) és nem csak a világ egy kis részében. Omar ibn Al-Khattab mondta: 'Bárki aki hűséget esküszik egy embernek a muszlimokkal való kötelező konzultáció nélkül az magát csapta be, és sem Ő sem az az ember akinek hűségeskü tett, nem követhető mert mindkettejük életét veszélyeztette.' (*Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab al-Hudud-ban, 6830.*) Kikiáltani a Kalifátust egyetértés nélkül fitnah, mert ez a muszlimok többségét a Kalifátuson kívül helyezi. Ez további rivalizáló Kalifátusok létrejöttéhez vezethet, mert ezzel elvetik a fitnah-t a muszlimok között. Ezen ellenségeskedés elkezdődött akkor, amikor a moszuli Szunni imámok nem voltak hajlandóak hűséget esküdni nektek és ezért megölték őket.

A beszédedben idézted Abu Bakr Al-Siddiq-et 'Hatalmat kaptam felettetek, és én nem vagyok a legjobb közületek.' Ez felveti a kérdést: Ki adott neked hatalmat az Ummah felett? A te csoportod volt? Ha ez az eset, akkor egy csoport, mely nem több mint néhány ezer ember, kijelölte az uralkodót több mint másfél milliárd muszlimnak. Ez a helyzet hibás logikán alapszik ami azt mondja ki: 'Csak mi vagyunk muszlimok, és mi döntjük el ki a Kalifa, mi választottunk egyet és az aki nem fogadja el a mi Kalifánkat az nem-Muszlim.' Ebben az esetben egy Kalifa nem más, mint egy bizonyos csoport vezetője, aki a muszlimok több mint 99%-át nem-muszlimnak deklarálja. Másik oldalról, ha elismered a másfél milliárd embert aki muszlimnak tekinti magát, hogyan lehet hogy nem konzultálsz (shura) velük a Kalifátussal kapcsolatban? Így, te a két következtetés egyikével szembesülsz: vagy egyetértesz azzal, hogy ők muszlimok és ők nem választottak meg Kalifájuknak - amely esetben te nem vagy Kalifa; vagy a másik összegzés, amely esetben te nem fogadod el őket muszlimként - ebben az esetben a muszlimok egy kis csoport és nincs szükségük Kalifára, tehát miért kell a Kalifa szót használni egyáltalán? Igazából, a Kalifátusnak a muszlim országok, az Iszlám vallástudósok szervezeteinek és a világ muszlimjainak egyetértéséből kell létrejönnie.

23. Nemzeti hovatartozás: Az egyik beszédedben te azt mondtad: 'Szíria nem a szíriaiaké, és Irak nem az irakiaké' (*BBC news online, 1st July 2014.*) Ugyanebben a beszédben te hívtad a világ muszlimjait, hogy emigráljanak a te irányításod alatt lévő Iszlám Államba Irakban és Shamban. Ezt megtéve, te elveszed a jogait és erőforrásait ezeknek az országoknak és elosztod őket olyan emberek között, akik idegenek ezekben az országokban, annak ellenére, hogy ugyanaz a vallásuk. Ez pontosan az, amit Izrael tett amikor zsidó telepéseket invitált, hogy emigráljanak Palesztínába, hogy kitelepítsék a Palesztinokat és elvegyék az ősi jogukat és földjüket. Hol van ebben az igazság? Egyszerűen, a patriotizmus és a hazaszeretet nincs az Iszlám tanításai ellen, hanem az ország szeretete a hitből ered, és mind ösztönös és egy Szunna. A Próféta (saws) azt mondta Mekkára utalva: 'Milyen jó föld vagy te, és milyen szeretett vagy te nekem. Ha nem a saját népem kényszerített volna a kitelepülésre, én nem éltem volna máshol.' (*Al-Tirmidhi a Kitab al-Manaqib, 3926; és a Sahih Ibn Hibban-ban 9.kötet, 23.o*) A patriotizmusnak és a szülőföld szeretetének számos bizonyítéka van a Koránban és a Szunnában. Allah mondja a Koránban: „**És ha előírtuk volna nekik, hogy „Öljétek meg magatokat”, vagy „Hagyjátok el az otthonaitokat”, nem**

tették volna meg, kivéve egy kevesen közülük.“ (Al-Nisa’, 4: 66) Fakhr Al-Din Al-Razi megjegyezte: ’Elhagyni a szülőföldet egyenlő az öngyilkossággal.’ (*Mafatih Al-Ghayb, Al-Razi 15.kötet, 515.o, az Al-Anfal, 8:75 magyarzatában.*) Anas ibn Malik elbeszélésében, a Próféta (saws) amikor meglátta Medina falait amikor visszatért egy útról, siettette a tevéjét. Ha egy háttal utazott, siettette a Medinaért való szeretetből. (*Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab al-Hajjiban, 1886.*) Ibn Hajar mondta: ’Ez a hadisz bizonyítja a Medina erényét, és feljogosítja a személyt a saját országáért való szeretetre.’ (*Fath Al-Bari, Ibn Hajar 3.kötet, 621.o*)

24. Kivándorlás: Te hívtad a világ muszlimjait, hogy emigráljanak a te irányításod alatt lévő Iszlám Államba Irakban és Shamban. (*BBC news online, on 1st July 2014.*) Abu Muslim Al-Canadi, az Iszlám Állam egy harcosa mondta: ’Gyertek és csatlakozzatok hozzánk Szíriában mielőtt az ajtók bezáródnak’ (*Egy toborzó videóban jelent meg, amit a Hayat Media Center készített, August, 2014.*) Elég az hozzá, hogy ismételjük Mohamed Próféta (saws) szavait, aki azt mondta: ’Nincs kivándorlás Mekka meghódítása után, de a dzsihád és annak szándéka megmarad. Amikor háborúba hívtok, meneteljetek előre.’ (*Lejegyezte Al-Bukhari a Kitab al-Jihad-ban, 2783.*)

Összegzés

Összegzésképpen, Allah leírta magát mint a könyörületesekek Legkönyörületesebbike. Ő megalkotta az embert az Ő Kegyeleméből. Allah azt mondja a Koránban: **„A Kegyelmes megtanította a Koránt, megteremtette az embert“** (Al-Rahman, 55:1-3) És Allah megteremtette az embert a Kegyelemért: **„És ha Urad úgy akarta volna, bizony egyetlen közösséggé tette volna az embereket, de ők nem szűnnek meg különbözni. Kivéve, akire Urad a kegyelmét árasztotta, és arra teremtette őket.“** (Hud, 11:118-119) Nyelvészetileg az ’arra’ visszautal a legközelebbi főnévre, ami a ’kegyelem’ és nem a ’különbözés’. Ez Ibn Abbas véleménye, aki azt mondta: ’Ő megalkotta őket kegyelemre.’

A legmagasztosabb módja ennek a kegyelemnek az elérésére az Istenszolgálat, Allah azt mondja: **„És nem másért teremtettem a dzsinneket és az embereket, mint hogy Engem szolgáljanak.“** (Al-Dhariyat, 51: 56) Imádni Istent nem egy kegy, amit valaki Allah-nak tesz, hanem egy ellátás (erőforrás) Őtől: **„Nem akarok ellátást tőlük, és nem akarom, hogy tápláljanak. Bizony, Allah a Gondoskodó, az erő Birtokosa, a Szilárd.“** (Al-Dhariyat, 51:57-58) Továbbá Allah kinyilatkoztatta a Koránt, mint egy kegyelmet Őtől: **„És leküldtük a Koránból azt, ami gyógyulás és kegyelem a hívőknek“** (Al-Isra’, 17:82) Az Iszlám kegyelem és a tulajdonságai kegyelmesek. A Próféta (saws) aki kegyelemként lett elküldve minden világ részére, összefoglalta egy muszlim kapcsolatát másokkal azzal, hogy ezt mondta: ’Az aki nem mutat könyörületet, számára sem mutatnak könyörületet.’ (*Bukhari a Kitab al-Adab-ban, 5997, és Muszlim a Kitab al-Fada’il-ban, 2318.*); és ’Légy könyörületes és neked is könyörületet fognak mutatni.’ (*Ahmad Musnad 2.kötet, 160.o*) De, amint az látható minden említett dologból, ti félremagyaráztátok az Iszlámot, egy olyan vallássá ami szigorúság, brutalitás, kínzás és gyilkosság. Amint az tisztázva lett, ez hatalmas rossz és megsértése az Iszlámnak, a muszlimoknak és az egész világnak. Fontold meg újra a cselekedeteidet, állj el tőlük, bánd meg azokat, szüntesd be mások bántalmazását és térj vissza a könyörület vallásához. Allah azt mondja a Koránban: **„Mondd: „Szolgáim, akik igazságtalanok voltatok saját magatokkal szemben! Ne mondjatok le Allah kegyelméről. Bizony, Allah megbocsát minden bűnt. Bizony, Ő Megbocsátó, Irgalmas.“** (Al-Zumar, 39:53).

És Allah tudja a legjobban

1435.Dhul-Qida 24./2014.Szeptember 19

Nuaym ibn Hammad jegyezte le az Al-Fitan-ban, hogy a negyedik Kegyesen Vezetett Kalifa, Ali ibn Abu Talib (ra) mondta:

„Amikor ti meglátjátok a fekete zászlókat, maradjatok ahol vagytok és ne mozdítsátok meg a kezeiteket és lábaitokat. Azután megjelenik egy gyarló (gyenge) jelentéktelen tömeg (nép). A szívük olyan lesz mint a vastörmelék (szilánk). Ővék lesz az állam. Nem fognak betartani sem megegyezést sem pedig szerződést. Az igazságra (igaz útra) hívnak de ők nem igaz (őszinte) emberek. A neveik szülői tulajdonságok lesznek (*kunya Abu Mohamed, Abu Ahmed stb.*) és az ő beceneveik városoktól származtatnak. A hajviseletük olyan lesz mint a nőké. Ez a helyzet addig marad fent amíg nézeteltérés nem támad közöttük. Azután Allah (swt) elhozza az igazságot azáltal aki által Ő (swt) akarja.”

Az emberek kérdezik, hogy Ali ibn Abu Talib (ra) elbeszélése - amit Al-Bukhari tanára (Nuaym ibn Hammad) jegyzett le több mint 1200 éve a könyvében - az 'Iszlám Államra' utal?
Lehetséges a következőképpen értelmezni az elbeszélést?

'Amikor a fekete zászlókat látjátok': az 'Iszlám Állam' zászlói feketék.

'Maradjatok ahol vagytok': maradjatok ahol jelenleg éltek és ne csatlakozzatok hozzájuk

'Ne mozdítsátok meg a kezeiteket és lábaitokat': ne segítsétek őket anyagilag vagy felszereléssel

'Azután megjelenik egy gyarló (gyenge) jelentéktelen tömeg (nép)': 'gyenge' és 'jelentéktelen' a vallástudás (megértés), erkölcsösség, és vallásgyakorlat tekintetében.

'A szívük olyan lesz mint a vastörmelék (szilánk)': könyörtelenül kivégzik a hadifoglyokat és kínozzák a lakosságot.

'Ővék lesz az állam': közel egy százada senki sem jelentette ki a Kalifa státuszát addig a pontig, amíg az ISIL meg nem tette.

'Nem fognak betartani sem megegyezést sem pedig szerződést': az 'Iszlám Állam' nem tartotta be a megegyezést a Shaetat törzsszel miután a törzs hűséget esküdött nekik, hanem százával mészárolta le őket. Újságírókat is kivégeztek.

'Az igazságra (igaz útra) hívnak': Az 'Iszlám Állam' (névleg) az Iszlámra hív.

'De ők nem igaz (őszinte) emberek': Az igaz emberek könyörületesek. Mohamed Próféta (saw) mondta: „Mutassatok könyörületet és nektek is könyörületet mutatnak.”

'A neveik szülői tulajdonnevek lesznek': mint 'Abu Muthanna' Abu Muhammad' és 'Abu Muslim' és így tovább.

'Az ő beceneveik városoktól származtatnak': mint Al-Bagdadi, Al-Zarqawi, Al-Tunisi és így tovább.

'A hajviseletük olyan lesz mint a nőké': az Iszlám Állam harcosainak pontosan ilyen hajviseletük van.

'Amíg nézeteltérés nem támad közöttük': mint a nézetkülönbség az 'Iszlám Állam' és elődje az Al-Nusra között. A két csoport közti csatározás folyamányaként több mint 10000 ember vesztette életét csak egy év alatt.

'Azután Allah (swt) elhozza az igazságot azáltal aki által Ő (swt) akarja': egy tiszta és korrekt Iszlám kinyilatkoztatás által (mint ez a nyílt levél).

A bölcs Luqman mondja a Koránban:

„Fiacskám! Bizony, ha csak egy mustármag súlya legyen, és legyen egy sziklában, vagy az egekben vagy a földön, Allah elő fogja hozni azt. Allah a Gyengéd, Aki mindenről tud. 31:16